

Ik ben Karis.
En ik ben Halina.
Maar haal, vertel het wel even.
Je hebt me namelijk heel goed nieuws, volgens mij.
Ja, lieve luisterhuis, wij komen terug.
Er komen nieuwe afleveringen van Karis en Halina.
En dat is A, heel leuk.
B, we zijn er elke week.
En C, op Pauline!
Dat moet met een Groningsaccent.
Ons weet mensen niet dat jij nu Halina bent die Karis nadoet.
Nee, je bent Halina weer, sorry.
Dit is zo, meta.
Ben ik nou Karis die Halina nadoet van Halina die Karis nadoet?
Ja, wacht even.
Maar je kan dus wel naar ons luisteren zonder reclames.
Dat is wel even een belangrijk punt.
Zonder reclames, hoe leuk.
Gewoon lekker vrij doorassocieer, zonder die commerciële boodschappen.
Haaa!
Wil jij ook twee maanden gratis luisteren naar Padimao?
www.karisenhalina.nl
Dus, kom als graad eens beluisteren.
Ja, dan snel een beetje.
Hai, hai.
Ha, ha, ha.
Ha, ha, ha.
Ha, ha, ha.
Dag vriendjes en vriendinnetjes.
Hebben jullie ook zin in een spannend avontuur?
Nou, hier zijn ze dan hoor.
De Bassie en Adriaan van de Nederlandse podcastwereld.
Halina Rijn en Karis van Hout.
Eten, wat heb jij met eten van z'n geluid?
Wat heb je vandaag gegeten?
Ja, wat heb je vandaag gegeten?
Laat ze daarmee openen.
Ik heb net gemaakt een ei,
maar kijk,
wat heb je vandaag gegeten?
Wat heb je vandaag gegeten?
Laat ze daarmee openen.
Wat maakt een ei,
maar kijk, ik heb dan dus een pannenzet gekocht.

Ik moest het opnieuw bekennen.
En ik doe dan gewoon in een Google-ding,
of whatever, roze pannenzet.
Zo dom ben ik.
Verder weet ik ook niks van pannen.
Ik kijk ook niet of dat dan goed is,
of goed is het milieu, goed voor mij een milieu.
En dus ik heb weer een dom pannenzet besteld.
En nu hoor ik dat het hartstikke gevaarlijk is,
om als je niet goede inductie,
zeg maar, hebt in een pan,
dat dat helemaal linkersoep is.
Dat wist ik dus allemaal niet.
Dus ik heb dus die pan al in die twee jaar tijd,
dat ik die pan heb, helemaal vernietigd.
Dus toen dacht ik, ik wil een ei bakken,
maar dat durf ik nu niet meer.
Dus nu heb ik een ei gebakken in een kookpannetje,
als je begrijpt wat ik bedoel.
In plaats van een bakpan.
In een hoge pan?
Ja, een heel klein beetje olie.
Ik kon je dus ook een ei inbakken
tot mijn grote verbazing.
Maar ik moet nu dus wel een nieuwe pannenzet bestellen,
want dit is niet goed natuurlijk,
en het is helemaal versleten.
Maar het indikeert wel dat ik dus wel kook,
af en toe.
Ja, want dan kunnen we van mij niet zeggen,
maar is dat eenmaal waar of is dat weer
een soort van, hey, want ik kan het niet,
of is dat echt zo?
Ik wou zelf weten dat het niet echt waar was.
Maar kijk, iedereen kan natuurlijk wel iets.
Jawel.
Iedereen kan heus wel,
of macaroni maken.
Ja, natuurlijk.
Ik belever geen plezier aan,
en ik krijg stress van.
Maar echt stress van, omdat ik geen...
Het zit niet in mijn vingers,
het zit niet in mijn DNA,

het zit niet in mijn...
Ik krijg letterlijk als hij vijf in de klok zit.
Ik snap ook waarom mensen naar die drank
begrijpen.
Want ik dan niet.
Maar als hij vijf in de klok zit,
dan denk ik, daar moet eten op tafel.
Dan heb ik gelukkig ook vaak een oppas die koopt.
Dus dan ben ik heel blij om.
Maar ik moet zeggen,
ik heb de afgelopen tijd wel een aantal keer gekookt.
En dan moet ik zeggen,
dat het me eigenlijk toch meevalt.
Dus in mijn hoofd is het een heel groot ding.
Dan valt het uiteindelijk toch mee.
Maar het zit niet in mijn vingers,
het is niet makkelijk voor me.
Nee, maar ja,
het leven is niet makkelijker.
Ik heb ontdekt
dat koken eigenlijk best heel meditatief kan zijn.
Maar ik snap dat het heel anders is
met kinderen, want dan heb je echt een druk
dat je iemand anders moet voelen.
Dat heb ik natuurlijk niet.
Nou ja, je kan niet nadenken.
Omdat er ook nog tegelijkertijd
3.000 keer dingen aan je vraagt.
En je probeert ook nog je werk
op dat gelijke tijd te doen.
En enigszins gezond zijn.
En het kind moet het lekker vinden.
En er moet natuurlijk ook nog
een beetje alle voedingsstoffen.
Dat heb ik natuurlijk allemaal niet.
Maar ik vind het wel,
want ik heb hetzelfde als jij.
Het is niet iets wat natuurlijk komt.
Ik heb er ook te weinig vlieguren in,
maar wat ik ook wel een beetje vind is,
je kan natuurlijk in wezen kunnen we alles wel.
Want we hebben gewoon arm en been en hersens.
Maar we besteden er gewoon
misschien ook niet genoeg tijd aan,

of we hebben geen tijd, whatever.
Maar nu doe ik gewoon heel simpel koken, aardappel,
iets, whatever, en groente.
En dan denk ik toch, oh, wacht eens even,
oké, als ik dat doe, word ik wel rustig.
Snap je dus het idee ervan
en wat het eigenlijk is?
Dat is verschillend in ons geval.
Snap je, wij denken allebei, oh my god, nee.
Als je eenmaal gewoon die concomers staat te snijden,
denk je, nee, het is echt best wel rustig,
want ja, mag ik het nog wassen?
Nee, dat is ook het enige wat je op dat moment
kan denken, want ik moet je niet in je vingers nemen.
Het is een focus, ja.
Ik ben er wel van aan het genieten.
En ik probeer ook,
met dat hele saaie middelsteema
van die eenzaamheid, probeer ik ook,
want de neiging is natuurlijk heel snel,
als je dus niemand hebt,
dan wordt eten ook heel eng, snap je?
Want dan denk je, vanavond eten,
en dat confroteert je dan weer, maar dat je alleen bent.
Begrijp je, want je hebt niemand om samen
mee te eten.
Ik zou wel, dan denk ik altijd,
ik had een kind dat ik een tafel kon zitten
samen met iemand eten.
Dus dan wordt eten ook een soort dingen,
nu probeer ik mezelf te dwingen van,
maak het toch leuk, ga gewoon naar de winkel,
probeer iets te kopen
en dat in elkaar te vlanzen
en te eten.
Uit eten gaan, wat hier iedereen
de hele tijd doet.
Je hebt gewoon geen enkele controle over
wat je naar binnen ramt, eigenlijk.
Zelfs niet als je naar een biologisch restaurant gaat,
dan nog weet je niet hoeveel olie
iedereen erin flickert.
En hier
heeft mensen niet eens een keuken,

sommige hele rijke mensen hebben niet eens
een keuken hier, want dat is echt culture
van eating out, ordering in.
Dat is hier gewoon,
de koken, dat is supermarkten,
of ik bij een beetje een supermarkt kom.
Dat is in Amsterdam, heb je een supermarkt
om de meter, om de halve meter.
Dat is heel apart, dan zit je in een wereldstad.
Het zit hier niet in hun cultuur gebakken.
Dat is goedkoper om te koken,
beter voor het milieu en beter voor
je maag en je lichaam, toch?
Dus ja, ik probeer het maar te omarmen
met alles wat ik in me heb.
Ja, ik vind het knop.
Maar jij kan ook een kip klaarmaken.
Ja, maar ik heb ook aantekend
in gemaakt voor deze aflevering,
dat ik er niets over te vertellen heb.
Dus die kip,
ik vind het heel lief dat je het zegt,
en ik waardier het heel erg, maar
dat is dan ook echt het enige,
wat ik aan de kant snap.
En laatst iemand zei dat tegen mij,
toen ze deed ik weer die act van
nee, maar kan ik niet koken,
en ik kan alleen een kip.
En toen zei hij ook,
maar dat is alleen omdat je die kip zo vaak hebt gemaakt,
dat je die ook daarin excelleert.
Maar als je wat vaker dat of dat had gemaakt,
dan heb je ook onregelmatige levens gehad.
Het is niet zo zes uur aan het tafel.
In het theater is er eigenlijk
geen tijd om rustig
van tevoren te eten.
Op tournee ga je dan...
Het wordt niet geholpen
in dat ritueel per se.
Nee, totaal niet.
Als je altijd met onderweg bent.
En ook als je opgaat,

dan kan je ook niet met een hele volle maag.
Dan word je weer misselijk, of je
toch, of als je zenuwachtig bent,
dat wil je al helemaal niet eten.
We hebben ook op een gegeven moment op Amsterdam
echt met z'n allen besloten,
dat heeft toen best wel ons leven veranderd,
om te vragen of toch iemand
kon koken voor ons.
Elke keer kwam je weer aan in Enschededen,
moet je met een restaurant zoeken.
En al die...
Wat zijn die maaltijden die in zo'n ding gaan?
Stoonmaaltijden?
Magne-tron.
Jezus kar.
Maar zo zou jij jezelf
hier noemen die lekker kan tafelden.
Lekker lang kan tafelden.
Zou jij jezelf het Burgondier noemen
die lekker lang kan tafelden?
Ik vind het op zich heel leuk om mensen te praten.
En heel lang ergens aan een tafel te hangen.
Maar ik denk misschien toch de onrustig.
Op een gegeven moment wil ik ook weg kunnen.
Ja, en ik denk ook dat door dat je nu zo druk bent
met ergens in en werk,
dat je dan gewoon
die tijd niet meer hebt. Vroeger deed je dat wel.
Maar dat is een beetje...
Ik ga ook nooit meer naar een restaurant.
Maar dan neem ik toch mijn kind mee.
En dan heb ik die persoon nauwelijks gesproken.
En dan ben ik om 7 uur alweer weg.
En dan is niks na tafel aan.
Dus als je snel mocht alles naar binnen schuiven
en zorgt dat het niet de helft van het eten op de grond
vertrecht komt.
Ja, over gekke dingen gebeuren.
Ik snap het.
Dus dat mis ik wel een beetje.
Maar het is niet zo dat ik niet van lekker eten hou.
Ik maak mij niet per se heel erg blij
met een heel ingewikkeld menu.

Een soort van verrassingsmenu.
Maar als je lekker kijkt wat de bot pot schaft.
Dan maak je mij niet blij mee.
Maar je bedoelt toch ook niet...
Gewoon high.
Maar ik ben wel eens een paar keer in zo'n soort restaurant geweest.
En dan moet ik toch zeggen
dat ik wel kan genieten
van de smaaksensatie.
En ook sommige dingen echt wel heel lekker vindt.
Dus het is ook dat ik gewoon...
Mijn palet is gewoon
heel...
Miniem.
Aan wat je lekker vindt.
Die je überhaupt ken.
Maar noem maar waar. Die je lekker vindt.
De Italiaanse keuken.
Ach, zeg ik.
Wat betekent dat? A?
Dat zei hij net. Ah, lekker van A.
Ah, daar zijn we.
De Italiaanse keuken.
Maar je moet mij niet aankomen
met mediterrane kruiden
en met...
Weet je die dingen ook weer?
Ja, als ik het weet.
Wie het weet mag het zeggen.
Ik weet niet.
Ja, het is een soort van...
Ik kan met allerlei smaken en kleuren.
Het is heel vaak geel, oranjeachtig.
Dit is net een spel, wel leuk.
Het is dat ik geen...
Curry.
Ja, dan maak je mij niet blij mee.
Nee, curry zijn maak je niet blij mee.
En alles waar kummel in zit.
Maar ik vind dat...
Ik weet niet eens wat je allemaal zegt.
Maar ik snap het helemaal.
Maar het leuke aan jou is,
dat ik vroeger,

toen wij nog in dezelfde land woon
en elkaar nog veel meer zagen.
Nog veel meer, we zien elkaar nu al heel veel.
Maar toen kon ik mijn hele,
hele, hele beperkte
kooktalent
heel goed op jouw bot vieren.
Omdat jij wel houdt van hele simpele dingen
zoals rijst met...
Ik ben een hele cheap date.
Heel makkelijk te pliessen.
Maar dat heb ik ook.
Gisteren ging ik dus koken voor mezelf.
Ik maak ook nooit...
Ik kan dat gewoon, ik heb het niet kan.
Maar ik ga geen saus maken.
Nee, dus ik ga gewoon rijst, groente.
Dan snap je gewoon dat.
Ik vind, mij niet blijer dan gewoon
bruine rijst met broccoli.
Ik ben dan zo gelukkig.
Heerlijk.
Simpel.
Niet alles nog elkaar gaan mixen ook de hele tijd.
Nee, ik snap het helemaal.
En wat ik ook heel moeilijk vind,
is dat alle dingen doen elkaar geproppt
en dat is vies.
Maar houd jij van stampot of boerenkool
dat soort dingen met een morst?
Ja, boerenkool vind ik wel lekker met een morst erin.
Heerlijk vind ik dat.
Maar ik ga even iets vertellen over restaurants.
Want ik wil niet zeggen
wat mijn favoriete restaurants in Amsterdam zijn.
Want dat ben ik bang dat iedereen daarheen gaat.
Maar wel in New York.
Is dat dat restaurant
waar je altijd 4 uur moet wachten tot je het eten krijgt?
Ik ga niet het antwoorden, want dan beledig je die mensen.
Oke.
Ik weet echt niet wat je bedoelt.
Het duurt gewoon zo takken lang.
Ja, maar dat is omdat jij altijd op de klok zit.

Je moet juist tafel in.
Je moet begonnen zijn met de 12 restaurants.
Er moet een gezonde balans zijn
in het moment van bestellen
en het moment van veroorberen, vind ik echt.
Oké, slow cooking.
Maar niet te slow alsjeblieft.
Nee, oké.
Maar dan zou je hier beter af zijn.
Want hier wordt je er gewoon doorheen gejaagd.
Hier is het gewoon geld, geld, geld, geld.
Je gaat zitten, je hebt die tafel letterlijk.
Zodra jij ook maar een hap
niets meer besteld hebt, zeg maar.
Niet vooruit nog iets besteld.
En zij denken, dit is alles wat ze gaat eten.
En bam, ligt die rekening er.
En dan als je niet snel groen gaat,
komen ze gewoon in de tafel en zeggen, excuse me.
En dan zeggen ze iets van, would you like a dessert or no?
En dan is het gewoon oprotten, want de volgende shift moet erin.
Ja, dat is wel heel jammer.
Ja, de tafel gaat dat gewoon niet.
Nee, dat kan hier echt niet.
In het begin dacht ik echt van, wat gebeurt.
Het is onbeschofd, maar nu heb ik geleerd
dat je echt een toontje lager moet zien.
Want ook echt niet kan hier.
Stel je voor, je zit met twee mensen te eten
en een vriendin van jou beheelt en je zegt,
kom ook even.
Nee, nee, nee, nee.
Dat moet allemaal van tevoren geproduceerd worden.
Met hoge uitzondering mag je dan midden in het diner iemand bij.
Maar dat mag eigenlijk sowieso niet.
Want dan gaat de shift in de war.
Want dan gaat ze zeg maar jouw vriendin zo fascinerend.
Maar ik krijg heel veel appjes ook van kennis enzo.
Die ik allemaal gewoon standaard niet beantwoord.
Over.
Bij deze.
Kan je even wat leuke tips geven over New York?
Want ik kom er aan.
En ik heb zin om even...

Ik ben ik een reisbureau, maar dat vind ik hetzelfde
als toen ik, ik ben ook zo'n onverendelijke smurf,
maar toen ik in het theater werkte
dat je nog een minuut voordat je opgaat.
Hé, je hebt nog kaarten.
Je denkt wat?
Een kaarten? Nee.
Ik ben ook transformeerd, laat maar met rust.
Ja, dus ik ben Ophelia.
Ik zit in m'n rol.
Even kijken of er nog een tekst over aanwezig.
Ja, doe dat nog eens.
Ah, doe nog een stukje toen het theater.
Voor de mensen.
Toen nou, ik wil mijn punt maken.
Dus ik ga nu die tips geven, is mijn punt.
O, wel. Ja, nu.
Want ik doe het nu.
Lijf, oké, oké.
Lijf, schrijf je het door.
Alle kennissen ga ik gewoon vanuit, want die ook zitten te luisteren.
Dus pak ik ben, ja?
Dit zijn mijn tips.
Ik heb niet plekken verraden die inmiddels allemaal niet meer bestaan.
Dus dat is goed.
Maar toen...
Dat was echt in 1981, wat ik bij toen leuk vond.
Maar hier komt New York.
Dus mijn favoriete restaurant is The Waverly Inn.
Dat is een beroemd restaurant.
Het is...
Mag ik even vloeken?
Takkenduur.
Het is totaal niet het waard.
De voeding, de voedstoolkwaliteit.
Het is echt taal niet waard.
Ze gaan ook altijd zeggen...
Dit zijn alle specialties.
Wat ik ook altijd heel genant vindt.
Als jij aan tafel zit met iemand...
en er komt iemand een uur lang specialties voor lezen.
Dat weet ik niet hoe ik moet kijken.
Je weet het ook meteen al dat je het niet gaat nemen.
Nee, natuurlijk.

Zit je zo van...
En dan zegt ze altijd aan het eind van die special.
En natuurlijk...
Onze macaroni met kaas en truffle.
Vertegen de prijs van 250 dollar.
Nee, niet 250 dollar.
Lijtelijk.
Dat komt door die truffle.
Ja, dag.
Schat, Google het.
Google het.
Ik meen het.
Waarom is het dan toch mijn favoriete restaurant?
Waarom is het dan toch je favoriete restaurant?
Omdat het zo'n leuk event is om daar naartoe te gaan.
Hoe het eruit ziet.
De sfeer.
De ambiance.
Maar kan je iemand verstaan?
Dat vind ik belangrijk.
Maar ook nog een tip.
Je kan ook buiten zitten, ook in de wind.
Want ze hebben een heel mooi verwarmte ras.
Maar is een hotspot.
Alles cleverties komen daar.
Dus je kan daar gewoon je lol op.
En je kan gewoon één ding bestellen.
Dus ik ga even zeggen wat je moet bestellen.
Ik zit nu op de...
Hoeveel je in moet je zeggen mac and cheese met truffle?
Ja, oké.
En dan moet je bestellen de macarthietselet.
Want die is gekoopt.
Zelf na gelang jouw vegetarische, veganistische, plantaardige behoeftes.
Kun je gewoon alles eruit en erin doen wat je maar wilt.
Dus dat is mijn tip.
Dan, andere tip. Il Bucco.
Dus voor jou kar.
Ja oké ik hoor het.
Il Bucco echt toplek.
Atla.
Daar ben ik met jou geweest.
Misschien niet.
Ik heb geen geheugen.

Dat zou heel goed kunnen dat we daar zijn geweest.
Dooni.
Gewoon lekker, casual, heel gezellig. Daar zijn we geweest.
Samen met Ari, weet je nog.
Oh dat was daar, ja.
En dan Scent M.
Bruus, maar ik weet niet hoe je dat uitspreekt.
Wat?
Je speelt het.
Scent en dan A M B R O E S.
Dat is een keten.
Er zijn er drie of vier van in New York.
Hele lekkere passen ook.
Heel geschikt voor jou.
En dan nog eentje mijn lievelingskoekjes.
L E V A I N.
Hoe ben je met spellen?
L E V A I N.
Ik zeg nu te kijken, small plates, large plates.
Dit is de winter brunch, wat is dit?
En ik kom er staten op.
Donald J Trump vindt het ook een heel lekker.
Neen, worst food.
Dat is een quote.
Er staat een quote van Trump op hun menu.
Worst food of the city of zoiets.
En dat vind ik echt heel vet.
En wat ook nog heel leuk is, is
de commerce in.
Ook nog een hele goede titel.
Ik denk dat jullie echt heel veel gegeven.
Heb jij wel eens een heel veel aan moet komen van rol?
Echt dik dat je Trump speelt ofzo?
Nee, dat is nog nooit gevraagd aan mij.
En wat vind je daarvan als acteurs dat doen?
Zoals, ja, weet ik veel.
Robert De Nero in...
Tegenwoordig hoeft het eigenlijk niet meer.
Het is allemaal nep.
Ik ben daar niet per se voor.
Ik denk dat het gaat om mijn eigen lichaam.
Ik vind het zo belangrijk.
Deze rol om mijn lichaamshouding hiervoor om te gooien.
Nee, eigenlijk niet.

Maar het is niet goed voor je om dat te doen.
Kijk naar de hangar.
En ik denk ook, moet dat altijd zo...
Kijk tenzij je iemand na speelt.
Je speelt Jesus Christus.
Waarvan het echt cruciaal is,
dat je daar echt exact op lijkt.
Maar ik denk, het gaat toch over de kern van een wezen.
Probeer dat te belichamen.
Of dat nou exact er zo uitziet.
Dat is toch weer die method-achtige insteek.
Kijk, het is ook nog nooit...
Het is ook nog nooit voorgekomen.
Dus ik weet niet als die situatie zich aandient.
Als iemand zegt dat je echt er is.
Wij denken echt dat jij Winston Churchill...
op een hele mooie manier zou kunnen neerzetten.
Absoluut.
Nou, dan nog trouwens.
Nee, ik vind het niet belangrijk genoeg uiteindelijk.
Het werd ook op een gegeven moment voor mijn gevoel...
een soort ding, of soms voor sommige acteurs hier in Amerika...
van, kijk eens wat ik allemaal...
een soort zelfkastijding.
En een soort ja, een soort...
En ik kan nog dunner en nog magender.
Of nog dikker.
En dan heb ik het niet over gewoon standaard vrouwen...
die zich hier allemaal uitwonen.
Maar gewoon echt ook mannen die voorrollen...
express aan allemaal transformaties gaan doen.
Ik ben het er echt met jou eens, maar dat is ook gewoon...
een beetje onze brechtiaanse inborst.
Van proberen ze, why don't you try acting?
Weet je gewoon...
Ik ben er ook helemaal niet van.
Maar het is natuurlijk soms bij en Raging Bull of zo...
is het wel heel indrukwekkend ook.
Dat je echt denkt, wow.
Maar nu met de nieuwe technieken, alles wordt natuurlijk anders.
Je kan natuurlijk...
Jij kan ook bijvoorbeeld in een flashback...
voorspelen.
Ik moet eerlijk zeggen, nu benedenk ik me ineens...

dat ik dat wel een keer voor een film heb gedaan.
De hele verhaal is weg.
Maar niet veel.
Voor Black Butterflies moest ik een vrouw spelen.
Een waar gebeurt verhaal.
Van een echte schrijfster.
Bestaande schrijfster.
Die al overleden is, heel jong.
En die was wel wat voller dan ik.
En de vraag was toen wel...
inderdaad of ik wat voller wilde zijn.
Toen heb ik wel...
veel gesport en meer gegeten.
Ik moet ook eerlijk zeggen...
dat ik er toen ook wel beter uitzag, heel eerlijk gezegd.
Voor mij is dat natuurlijk omdat ik...
meer ondergewichtig ben.
Dat was het voor mij eigenlijk best wel een uitkomst.
Maar goed, het was niet heel extreem.
Maar je zag het wel.
Alles was wat voller.
Maar goed, of dat nou echt is toegevoegd...
aan mijn karakter, dat vraag ik eerlijk gezegd af.
Ik heb zo vaak gehad, Car.
Dat filmenregisseurs tegen mij zei...
nee, maar je moet echt voor deze rol.
Ik wil gewoon dat je lekker vijftig kilo...
dat je denkt, houdtig op.
Dat is een groe-shit.
Ik heb het wel gedaan voor Isabella.
Zo'n film dat ik zo genaamd ontvoerd was...
en uitgehongerd werd toen ben ik heel veel afgevallen.
Dat vond ik wel een hele interessante ervaring.
Maar het is gewoon slecht voor je lijf.
Het is echt slecht, want daarna had ik echt weer moeite.
Want dan ging je naar het heel erg yo-yo en zo.
Je kan het doen, natuurlijk.
Als je heel goed begeleid wordt.
Je krijgt hele teams om je heen die je helpen.
Maar ik kan wel zo voorstellen...
dat je iets met je doet, met je huis, met je lichaam...
en met je geest.
Maar dat vind ik dan toch op een bepaalme...
een beetje een zwakte bot.

Ik hoop dat ik ook.
Dat heb ik ook, maar dat is zo...
Dat is makkelijk gewoon niet eten.
Dat is helemaal makkelijk.
Ja, dan krijg je wel honger, maar speel dan gewoon dat je honger hebt.
Exact, speel het gewoon.
Maar soms kan het inderdaad niet omdat je echt weet ik veel.
In dit geval moest ik dan iemand spelen die letterlijk uitgehongerd werd.
Dat was het hele verhaal.
En dan moet het ook wel.
Maar ik vond het ook heel shocking...
hoe mensen op mij gereageerden.
Ik was toen op een gegeven moment 15 kilo lichter.
En ik kreeg zoveel complimenten...
van mannen en zo.
Iedereen zei, wat is er met jou gebeurd?
Dat ziet er goed uit.
En dan konden ze niet helemaal pinpointen.
Dus dan dachten ze misschien dat ik mijn haar had geknipt.
Maar dat was het puur omdat ik zo dun was.
Dus iedereen vond dat...
We zijn toch, en ik in Kluis, toch heel erg geconditioneerd...
om bij vrouwen te denken dat we allemaal gewoon...
heel dun moeten zijn.
Veel mensen die ik alleen maar ken van het scherm.
En die zijn allemaal al 10 keer dunner.
Want even voor de mensen die dat niet weten...
Als je voor de camera bent...
Kom je altijd eens aan.
Dat zo lijkt het.
Je komt niet echt aan.
Ja, en droog.
En elk keer ben ik weer in shock...
over dat letterlijk ding.
97% van actrices die ik hier ontmoet...
gewoon een stok is.
Echt een stok.
En dat er gewoon heel weinig voorbeelden zijn voor vrouwen...
en voor de kardessians.
En die kardessians hadden een beetje die spot...
het genomen van wij zijn de curvie mensen.
Tot ze opeens...
Ik denk dat een jaar geleden begonnen...
heel maag te worden.

Toen begon met dat zij naar Metgala gingen...
en toen ging ze die...
Jörg aandoen van Merle Monroe...
die was per zee aan.
En toen ging ze dus helemaal afval.
En de grote rod op,
maar dat is niet voor de kardessians zozeer.
Maar in het algemeen is nu dat...
er is dus eens medicijn.
Dat is eigenlijk voor diabetes die bestemt.
Dat heet ozempik.
En er zijn meer merknamen van...
maar deze staat het meest in de nieuws.
En er is een enorm tekort aan...
want mensen hebben dat gewoon nodig...
die suikersieken hebben.
Maar alle vrouwen, schijnbaar hier in Amerika...
die spuiten zich daarmee in.
En dan val je dus heel erg af.
En je kan gewoon blijven eten...
maar je hebt veel minder eetlust.
Je moet er ook bij sporten...
en dat is nu dus een enorm schandaal...
omdat er gewoon een tekort aan is en mensen het nodig hebben.
Maar het zegt maar...
Nee, ik moet zeggen...
dit is een totaal technofgesteld verhaal.
En het klinkt ook altijd een beetje raar als ik dit zeg.
Maar er is ook nog een soort van taboe...
op te dun zijn.
Want ik ben heel erg pakpang.
Ik heb heel lang geen rokjes aangeduurd.
Want ik dacht dat mensen dachten...
dat ik een eetprobleem had, dat ik anorexia had.
Dus dat ik me schaamde voor mijn dunne ledematen.
Dus dat ik mezelf te dun vond.
En dat ik dan denk...
oh, mensen denken vast dat ik mezelf uithonger...
en dat ik een actrice ben die niet wil eten en zo.
Nou, als je mij kent...
dan is dat tegenovergesteld.
Dus je moet ook dealen met de bouw die je hebt.
Nee, natuurlijk.
Dat gaat bij de kant op...

Ariana Grande heeft daar laatst nog een heel verhaal over gezegd.
Dat ze vindt dat er zoveel...
en dat gaat ook in haar geval over te dun zijn.
Maar het hele idee natuurlijk...
dat we vrouwen continu beoordelen op hun gewicht...
is bizar.
Of het grote klein te doen, te dikten, dit en dat...
continu.
Ook elkaar.
Maar ook... we zijn allemaal geconditioneerd om dat te doen.
En met name van mensen in de publieke oog.
Dat bent helemaal met je eens.
Dat is allebei vreselijk.
We moeten gewoon onszelf omarmen...
en die hele rare, rare...
rare neiging dat we bepaalde vormen moeten hebben.
Wat die ook zijn...
is natuurlijk gewoon gruwelijk.
Het is echt een mega, mega probleem.
Maar dat vind ik dan wel weer goed aan die domme social media.
Doordat ook die mensen...
zoals Ariana Grande...
wie dan ook maar een platform hebben...
daar ook iets over kunnen zeggen.
Of Billie Eilish, weet je.
Dat soort typen die voor jonge meisjes heel belangrijk zijn.
Die daarover praten.
Dat is dan een soort van voordeel.
Maar ik stuurde jou ook een artikel uit de Volkskrant...
over die meisjes die blijken om zes uur...
zochters opstaan in Nederland.
Om naar school te gaan, dat ze eerst een hele...
make-up moeten shapeen.
Ja, dan tien keer verschillende looks moeten uitproberen.
En dan wat jij zei over die...
Ik ging dus ook op TikTok even...
terwijl ik dat artikel...
dat was echt een supergoed artikel trouwens.
Want het belichtaamt echt alle kanten van de zaak.
Het gaat ook heel erg over die tutorials...
waarbij wij ook aan refereerden.
Die meisjes zetten dus hun telefoon naast hun spiegel...
die kinderen die dan naar school gaan.
Dan kijken ze al die tutorials, maken ze zich helemaal op.

Maar lagen make-up echt...
voor een natural look.
Ze doen echt een primer...
Ik weet niet eens wat de helft van die dingen is.
Ja, ik denk het.
Je bent veertien.
Wat kan er met je huid aan de hand zijn...
dat er überhaupt iets op moet?
Nou ja, goed.
Juist natuurlijk wel.
Ja, pukkeltjes, bedoel je.
Pukkeltjes aan hormoon en acne en zo.
Dat zijn echt grote dingen voor pubers.
Maar wat ik er niet aan begrijp...
ik mocht er geen make-up op.
Mijn ouders waren helemaal vrij.
Maar daar was wel...
ik had geen make-up toen ik twaalf was of zo.
Maar dat is nu dus veel normaler, volgens mij.
Ja, volgens mij wel.
Want die meisjes...
ik ben er toen dus in gedoken, in die TikTok...
en dan gaat wat algoritmen, je aanbieden, aanbieden, aanbieden...
dan zie je echt hele jonge meisjes.
Die echt...
maar ik denk ook van...
alles moet toch heel veel...
weet je nog, dat wij werden opgemaakt in filmen.
Maar ook zeker dat je af en toe denkt...
wat gaat het over nu?
Die meisjes kunnen beter opmaken dan...
dan is het ook helemaal doorgeprofessionaliseerd.
Een bizarre...
Dat is echt tot een kunstverheven.
Ja, dat bedoel ik.
Dat verven van je gezicht.
Ja, helemaal.
En zo veel goed anime.
Even terug naar eten, want we zijn helemaal afgedwaald...
naar make-up weer.
Heb jij nog een favoriete restaurants in de wereld...
waar je ooit hebt gegeten?
Niet dat je de naam hoeft te weten, maar meer van...
waar heb je het lekkerst gegeten?

In Japan bijvoorbeeld?
Ja, Japan heb ik wel heel lekker gegeten, ja.
En wat vind jij dan lekker aan de Japanse keuken?
Wat eet je dan daarvan?
Ja, ik eet dan toch wel graag vis.
Ziet dat toch heel erg...
alweer niet geen pasta?
Nee, maar...
nee.
Maar dat kan je ook niet alleen maar dat eten natuurlijk.
Uiteindelijk...
hou ik toch de meeste van de Italiaanse keuken.
Ik kan ook gewoon...
lekker brood met olie.
Oh my god.
Heerlijk.
Ja, en waarom...
Ik ben echt in het 80 jaar...
Miel?
Ja, we wilden een brood met honing eten.
Waarom?
Ja, dat hadden we de hele tijd.
Dat was een snack.
Waar gezegd mag je schiekken mensen dan een kaasje...
of een soort van charcuterie-achtig...
plankje bestellen.
Denk ik, daar wilde wij dan een boter met honing.
Ik heb ook wel echt...
vaak in m'n broek plassen met jou.
Dat is wel veranderd, want jouw smaak is wel...
veel meer open gegaan, maar in vroeger...
toen ik jou net lidekende, wilde je echt alleen maar...
kinderen eten, zeg maar.
En dat we dan echt weer in een heel duur restaurant werden neergezet.
Dat je dan echt alleen maar...
Zeg, excuse me.
Ja, ik kan je heel even...
Je zou ook even...
gewoon een lekker stukje vlees.
Weet je nog dat je dat vroeger wel eens wilde?
Dan had je even gewoon broer-oefdaan ijzer.
Nou ja, goed.
Maar dan gingen ze wel altijd voor je maken.
Handgemaakte, mayonaise...

maar dat was echt niet op het menu stond.
Dat ging toch helemaal weer lekker...
in de weer, waar die chef kocht.
Ja, het ging mensen ook een beetje uitdagen.
Je doet dan zo of je alles zo genaamd kan koken.
Dat laat me dan nog wel eens zien.
Dat is de eventjes een keertje.
Maar zo hebben we wel echt...
een lekkere appel moest ook gekregen.
Ja, dat zeg je.
Echt met appels in de weer gingen.
Echt met echte appels en alles.
En ik maakte ook wel.
Ik weet nog wel wat ik dan altijd maakte op school...
maar als ik dan iets maakte...
dan raalde ik gehakt in een pan.
En dan gooide ik dan...
een blik gepelde tomaten in.
Lekker.
Ananas.
Spersibonen.
Mais.
En dan over de rijst heen.
Lekker jongen.
Dat vond ik toen lekker.
Heb je dat ook wel eens voor mij gemaakt?
Want het klinkt echt niet goed in de oren.
Nee?
Ananas.
Ik sta gewoon voor die pizza Hawaii.
Echt waar.
Dat vind ik ook goed, maar jij hebt ook wel heel veel tegen iets dingen.
Dus, weet je...
gingen ons die Andanas angst.
Snap je? Jij hebt eigenlijk tegen alles iets...
qua eten, behalve Andanas.
Ja, oké, sorry.
Nee, ik wil natuurlijk gewoon altijd die zoete...
dat zoete gewoon element.
Of het er niet is.
Gewoon als een kind alles opvreden...
met spruikjes op eten.
Ja, en jouw vader was eten denk ik.
Ook een beetje zo, toch?

Dit was gewoon net als Andy Warhol.
Hij had alleen maar wit voedsel.
Van wit brood, wit pasta, kaas.
Heel veel kaas, kaas, kaas, kaas, kaas.
Hou jij ook van kaas?
Kaas, ja.
Maar ja, kaas is niet goed voor me.
Het is eigenlijk natuurlijk niet echt goed voor iedereen.
Nee, maar ik hou heel erg van kaas.
En ik laat dus ook kaas hierheen komen.
Want hier verkopen ze dus die kaas...
die uit Nederland komt.
Ik heb gisteren weer zo'n stukje...
Gouda, noem eens dat.
Maar echt zo'n reepje?
Dat zit al helemaal ingepakt.
Het was 22 dollar of zo.
Maar weet je...
Ik wilde me langzaam in een vegan laten veranderen.
Door tofenaar.
Ja, door vegan tofenaar.
Hans Kok.
Vegan tofenaar.
Vegan tofenaar.
Maar ik ben gewoon bang met mijn eet.
Patronen.
Dat dat een hele grote overgang gaat worden.
Maar ik wil het wel heel graag.
Ik vraag hier wel aan wat mensen op om...
voor iemand die dus zeg maar...
Denk aan een kind.
Hoe kun je dus toch voedzaam eten?
Maar ik heb wel iets gevonden trouwens.
In een nader te noemen supermarkt.
Een biologisch supermarkt.
Daarvoor kopen ze een soort spread.
Noem het een soort van...
Je kent wel van die soort van...
Jongen K spread.
Dus niet...
Weet je wat ik bedoel?
Dus een soort van niet sandwich spread.
Ik zeg nu express niks. Ik vind het leuk.
Hoe je aan het zoeken bent.

Weet je wat ik bedoel? Een soort witte emulsie.
Dat die heel makkelijk of technologisch is.
En die zit dan onder meestal onder iets.
Met een biesloopje erin of iets.
Maar dan is het gemaakt van cashewnoten.
Maar ik denk dat op dit moment...
Die markt rijdt helemaal de pan aan.
Gelukkig, maar ik weet nog niet waar ik moet beginnen.
Ik weet niet...
Waarom mag ik iets voorstellen?
Want je hebt toch ook die servicewinzenaam.
Ik zou het niet zo noemen.
Dan krijg je een doos thuis en daar zit alles in.
En dan moet je het nog wel koken.
Maar dan is wel alles bepaald, afgemeten.
Precies.
En mijn zus doet dat nu bijvoorbeeld.
En ik was toevallig bij haar in Nederland.
En dat was lekker.
Want ze gaan er ook nog eens van uit.
Je weet dat je een gezin hebt met 3 kinderen.
2 zijn vegetarisch, 1 is veganistisch.
Die ander wil wel vlees.
Je kan dat zelfs binnen je gezinsbestelling.
Je krijgt dus elke dag gewoon...
Een doos met spulletjes.
En die moet je dan alleen maar in elkaar draaien.
Maar waar is die je vegantover naar?
Want die mag mij ook omtoveren.
Hans Kok.
Ik heb natuurlijk ook...
Wat is er nou?
Je bent gewoon heel mooi.
Ik had het gewoon heel erg zo...
Met zo'n kokosmuts.
Ja, snap ik.
Maar ik ging toch weer door.
Maar jezus, mag er een nonnetje in New York ook eens wat.
Je mag ook wel een beetje...
Dirty Minds Joy Forever, zeg ik altijd.
Daar ga je.
Je zit op een t-shirt.
Zeg je dat nou altijd?
Ja, altijd.

Maar waar houdt het nou over?

Oh, dat vegan.

Ik ben dus radicaal vegan op gevoed, zoals je weet.

Tijds vooruit.

Dat heet dus zij hingen die strooming aan macrobiotisch.

Dus echt geen zuivel, niets dierlijks.

Ik vond dat dus echt helemaal vreselijk.

Je ziet ook de foto's van ons.

Wij zien er uit ondervoet.

Ik sweret je.

Met alle beste bedoeling, mijn ouders hadden echt alle beste bedoeling.

Maar dus ik ben het heel erg met jou eens.

Ik ben ook weer eens met mensen die zeggen...

Ja, maar dat is een mieten.

Je krijgt alle voedingstof verbinden als je vier keer bent, helemaal waar.

Maar je moet dan wel heel goed opletten.

Ja, exact.

En je moet meer koken dan.

Je moet meer erin.

Je moet het gaan omarmen, je moet het gaan onderzoeken.

Maar dat moet ik sowieso.

Ik moet er gewoon veel meer in.

Ik ga er ook veel mee in, want ik denk alleen maar...

Kijk, als we het niet overleven,

ik overleef niet in het wereld.

Dat is leuk voor de volgende team.

We gaan nu dus weer 10 potkarts doen voor de mensen die dat nog niet hadden.

8 uur.

De volgende potkarts droppen we elkaar in het andere zonnige gebied.

Met een microfoon.

Dat begrijp ik bedoel.

Dan kijken we gewoon of ze het overleven in het wereld.

Ah, vindt ze haar weg naar huis?

Nou, dat sowieso niet.

Dat is allergappig.

Maar overleven ze het ook?

Gaat ze planten zoeken?

Of zet ze gewoon bij de pakken neer?

Nee, het is een topformat.

Alleen, wie is er weer de dupe van?

De kleine middenstander.

Ik heb trouwens nog een tip voor jou, Evel.

Ik kreeg een tip van Anna van het Hek.

Die stuurde mij uit het niets heel lief.

Zo van dit vind jij leuk.
Dat ben ik toen...
Dat is een podcast.
Nou, moeten jullie allemaal weten, ik luister naar podcasts.
Ik heb niks meer podcast.
De enige podcast die ik luister, zijn over scripts.
Want ik ben een soort van autodidact.
Dus ik tien dan letterlijk in.
How do I write a script?
Ja, en dan podcast.
Dat doe ik, maar goed.
En die heet Sweet Bobby.
Sweet Bobby.
En het is echt...
Ik begon.
En ik had hem in mijn orens.
Hoe heet dat?
Ja, orendoppen.
Oren, orens.
Orenbellen.
Oorsmeer.
Oornsteking.
Nee, maar dit is nu progressief.
Als je alle podcasts achter elkaar gaat luisteren.
Dan denk je...
Dat is echt een leuk edit van maken.
Dat breidt zich uit.
Dus een oliflek.
Dus ik denk dat ding op mijn hoorn vlies.
Mijn fucking koptelefoon.
En ik loop over straat.
Lopen, lopen, lopen.
En ik hoor die potters. Ik word gek.
Ik heb niet meer gestopt.
Ik heb alle afleveringen achter elkaar gewend.
Maar mag ik een beetje iets meekrijgen?
Wat is het?
To crime.
Dus het is echt gebeurd.
Maar het heeft een enorm rare reveal.
Maar het gaat dan over een cult of one.
Dus een obsessie met één.
Het is echt.
En een reveal is echt gewoon...

Niet vertellen.
En hoeveel afleveringen er wel hier van te gaan?
6 of zo van een uur.
Ik begon middags.
Ik heb de hele dag geluisterd. Ik kon niet meer stoppen.
Ik kon niet meer lopen.
De film van deze week.
Mocht ik daar ook eens een keer over naar?
Ja, dat is Prometheus.
Dat is een heel oude wedstrijd.
Dat heb ik het idee.
Prometheus.
We moeten onze theaterliteratuur onder de knie hebben.
Dat hebben we dus duidelijk niet.
Hans Kesting heeft het gespeeld.
Met kettingen om zijn lijf.
Maar Gerrit Jan Rijnders was het.
Het personage.
Maar het is ook een merk.
Wij sluiten zo'n vlater.
Dat is niet normaal.
Maar het is ook niet erg.
We maken de ene hit naar de andere.
Mocht ik een vlater sluiten.
Zelfs het beste paard dat wel eens een feitje vallen.
Je zit wel lekker in je gezegders vandaag.
Je kan op geen enkel woord komen.
Maar je gezegders stromen eruit.
Ik snap er weer niks van je.
Gaat ze weer.
Ik heb een sok ook al twee keer aan en uit gedaan.
Oké, Prometheus.
Het is een soort van film met aliens.
Met de maan.
Koepelvormige structuren.
En Android.
En planeten.
En gigantische wezen.
Spektogrammen.
Oude beschavingen.
Ruimteschepen.
Dokters.
Professors.
Quarantaine.

Gewoon grote thema's.
Prometheus bij Permanent Network.
Hoe laat en waar?
Het is om half vrijdag om half negen te zien.
Ook weer een epic film.
Als je het mij vraagt.
Het is een heel indrukwekkend film.
Ik ben er even met lievelingsacteurs.
Ik heb nul zin in.
Het zijn allemaal topacteurs bij elkaar.
En het is de Ridley Scottse geregiseerd.
Daar heb ik ook nog een blauwe maandag iets meegedaan.
Op filmgebied.
Weer repoman.
Weet u die film nou?
Waar ik ook weer uitgeknipt was.
Die met Leonardo DiCaprio.
Ja, weet u die film nou?
Ridley Scott.
Dat interesseert me niet.
Het enige dat ik met Leonardo DiCaprio heb,
moet tongen voor die film.
Ja, oké.
Wat is die film nou toch?
Body of Lies.
Ik heb ze nu weer aan.
Maar dat is wel een hele leuke ervaring.
Ridley Scott.
Half negen.
Prometheus.
Wil jij nog iets zeggen over eten?
Ik wil als laatste nog even mijn ouders
een veer in hun hoed steken.
Dat ik het echt nu hier ben.
En de slachtoffer ben geworden van die hormone-wetties.
Hier hebben we al dat eten maar volgehooïd.
En jij bent daar natuurlijk sowieso allemaal hier waar ik me bezig.
Ik wat minder.
Maar ik vind het dus heel vet van mijn ouders eigenlijk
een terugwerkende kracht.
Dat zij mij zo hebben opgevoed.
Toen klaagde ik.
Nu zeg ik, kijk hoe ondervoed we waren.
Maar nu denk ik echt dat ik de vruchten ervan puddelijk.

Ik heb een heel gezond gestel.
Ik heb toch gezonde eten gewoond.
Want als je mij loslaat in het wild, ga ik dus toch naar zee.
Ik ga toch naar zee.
Ik heb die tahinen die krekkers kopen.
Dat heb ik echt heus wel gezien.
Je doet nog wel eens een soort lowbrow coca-cola figuren.
Dat wil ik graag zijn.
Ik wil graag die voetbalvrouw zijn.
Maar ik ben gewoon die tofelfrouw.
En dat is wat ik de conclusie van deze podcast.
Daar zit de discrepantie in dit verhaal.
Maar dat voelt gewoon niet goed.
Dat voelt voor elkaar gewoon.
Het voelt gewoon niet goed.
Het is gewoon te tegenvrijden.
Wat ik ook stom vind, dat is niet stom.
Dat is gewoon een mening.
Ik wil geen ijs erin.
Ik wil geen ijs in mijn drankje.
Ik moet dit even opnemen.
Maar goed, we zijn er nu wel kwijt.
Nu kan ik lekker even het ruime sop pakken.
Dan zeg ik allemaal jongens.
Word vegan.
Lees je in.
Kom in actie.
En word ik klimaatactivist.
Nee, serieus.
Ik maak nu een grap.
Maar ik maak ook weer geen grap.
Kijk, Halina is nu even de deur uit.
Dus nu kan ik weer van mijn activisme vertellen.
Even snel.
Ik heb geen ruimte voor.
Ik heb gewoon geen ruimte voor.
Het is gewoon weg, denk ik.
Ik ga afkondigen, ja.
Ik vond het een hele inspirerende.
Ik heb er track van gekregen.
Ik ga zo meteen toch weer een crackertje maken voor mezelf.
Zonder tahin.
Want ik weet niet hoe dat zit.
In veganisme.

En ik sluit hierbij af.
Hartelijk bedankt voor het luisteren.
En tot de volgende keer.